

РЕШЕНИЕ

№ 6229

гр. София, 20.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6961** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1
извр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР – ОПП срещу решение от 28.05.2012г на
СРС по нахд № 19 454/2011г. Претендира се незаконосъобразност на решението на РС
поради неправилно приложение на закона. Касаторът не споделя изводите на РС
относно липса на описание на мястото на нарушението; нарушението и
обстоятелствата при които е извършено. Твърди се, че същото е описано до степен, че
за жалбоподателя да бъде ясно мястото на нарушението и в какво се изразява същото.
Описанието на фактите съответствало на посочената като нарушена норма .
Административнонаказващият орган правилно бил квалифицирал извършеното
нарушение, като при съставянето на Акта за установяване на административно
нарушение /АУАН/ и Наказателното постановление /НП/ не били допуснати
нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се
представява.

Ответникът по касационната жалба, Д. Д. Димитров, се явява пред касационната
инстанция, като взема становище за неоснователност на касационната жалба.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната
жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 28.05.2012г на СРС по нахд № 19 454/2011г. АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

При извършена проверка, АССГ в настоящия състав приема, че РС не е допуснал съществени процесуални нарушения при постановяване на съдебния си акт.

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактите по делото доказателства.

Касационната инстанция споделя част от изводите на РС по съществото на спора, като приема изхода на делото за правилен, както следва:

В действителност , от показанията на актосъставителя Х. се установява, че на посочените в НП дата и час - 13.08.2011г около 13.00ч, същият, в качеството си на патрулиращ полицаи, е спрял управлявания от жалбоподателя лек автомобил. Мястото на извършване на проверката било в района на контролно-пропускателен пункт /КПП/ В., на главен път Е-80, като в непосредствена близост до КПП имало поставен пътен знак, който указвал, че е необходимо наличието на винетен стикер за движение с автомобил. Жалбоподателят бил спрян и му била извършена проверка за спазване на разпоредбите на ЗДвП, при която се установило, че на панорамното стъкло на управлявания от него лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] не е залепен винетен стикер за съответната категория, необходим за движение на леки автомобили по пътища от републиканската пътна мрежа. Видно от показанията на свидетеля И. М., проверката е извършена в района на КПП В., в посока към [населено място]. Проверяващите извършили оглед на предното панорамно стъкло на автомобила, при което установили, че същият не е заплатил съответната винетна такса и му съставили акт.

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 0038506 от 13.08.2011 г. актосъставителят Х. е приел, че на същата дата около 13.00 часа в [населено място], по главен път Е-80, в района на КПП В., с посока изход от [населено място], жалбоподателят е управлявал лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , на панорамното стъкло на който не бил залепен валиден винетен стикер от категория К-3, по реда на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, необходим за движение по републиканската пътна мрежа лек автомобил. Актосъставителят е приел, че по този начин жалбоподателят е нарушил чл. 139, ал. 5 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел за място

на нарушението [населено място], по главен път Е-80, до КПП В. и е квалифицирал нарушението като такова по чл. 139 ал.5 от ЗДвП, за което на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП на нарушителя е наложено наказание глоба в размер на 300лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция, РС е направил изводи от правна страна. Законосъобразно РС е приел, че както АУАН, така и НП са съставени от компетентни органи по смисъла на чл. 189, ал. 1 и ал. 4 ЗДвП, видно и от представената заповед № 1-3-1687 от 02.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи. В действителност АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и в присъствието на изискуемия от закона свидетел-очевидец. Извършена е и преценка за спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

РС е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати две съществени нарушения на административно-производствените правила, всяко от които представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

На първо място, според РС, направеното в приложения АУАН описание на мястото на нарушението не отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, тъй като при така посоченото място на нарушението „в [населено място], по главен път Е-80, в района на КПП Врана, с посока изход от [населено място]" не става ясно дали нарушението е извършено в чертите на [населено място], или непосредствено извън населеното място, в района на КПП „В.". Касационната инстанция не споделя този извод на РС. И в АУАН и в НП е дадено описание на мястото на нарушението, до степен, че да индивидуализира същото като място на извършване на нарушението. Мястото на нарушението се установява и от показанията на разпитаните по делото свидетели. Движението на автомобила е по главен път Е – 80 в посока от София към П., като нарушението е констатирано до/на КПП В..

Касационната инстанция обаче споделя второто изложено от РС основание за отмяна на оспорвания акт с частични корекции:

На първо място следва да се обърне внимание на изписаната правна норма, сочена като нарушена в АУАН и в НП – чл. 139 ал.5 от ЗДвП. Съгласно същата, движението на ППС по републиканските пътища, се извършва след заплащане на винетна такса. АССГ споделя извода на РС, че се касае за различни нарушения по ЗДвП касаещи винетните такси: Чл. 139 ал.5 от ЗДвП говори за заплащане на винетна такса, а чл. 100 ал.2 от ЗДвП говори за залепен валиден винетен стикер за платена винетна такса в долния десен ъгъл на предното стъкло на МПС. В конкретната хипотеза в АУАН е изписано от фактическа страна, че водачът няма залепен валиден винетен стикер, а като нарушена норма е посочена нормата на чл. 139 ал.5 от ЗДвП, изпълнителното деяние по която е „заплащане на винетна такса". При условие, че в ЗДвП съществува отделен състав, който не допуска движение на автомобил по републиканската пътна мрежа без залепен винетен стикер, неправилно е изписан от правна страна състав на нарушение чл. 139 ал.5 от ЗДвП вместо чл. 100 ал.2 от ЗДвП. Изписаните факти не съответстват на цифровото изображение на нарушението. В НП са изписани факти различни от тези посочени в АУАН. В НП е посочено, че водачът не е заплатил винетна такса, при условие, че в АУАН е посочено, че е без залепен винетен стикер – нов факт, за който липсват данни в АУАН. На следващо място, в НП водачът е санкциониран на основание чл. 179 ал.3 т.4 от ЗДвП, която разпоредба санкционира различни състави, без точно да се посочи приложимото предложение.

В тази насока, касационната инстанция споделя извода на РС, че поради неточното и

противоречиво описание на нарушението в АУАН и в НП, е нарушено правото на защита на наказаното лице

Горното е основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, както законосъобразно е приел и РС.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че решението на РС е валидно, допустимо, при липса на процесуални нарушения , при правилно приложение на материалния закон, поради което и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, АССГ в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.05.2012г на СРС по нахд № 19 454/2011г.

Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./